

Dentergem en Tielt

In de eerste bekermatch van de jaren '80 kreeg Aarsele als tegenstander Dentergem, dat toen in Tweede Provinciale een sterk seizoen zou spelen. Een bijkomende attractie was het eerste optreden en ook het eerste doelpunt van Rik Sabbe voor de Zonnekloppers. Ter vervanging van zijn topscorer had Aarsele Marc Nemegeer van FC Tielt ingehaald, evenals de jonge Geert Goethals. Beiden scoorden ook tegen hun vroegere ploeg in de bekermatch, die na een derde treffer van Bart Blancke op 3-3 eindigde. FC Aarsele leek klaar voor de nieuwe competitie, waarin het FC Tielt ook voor de punten zou moeten bekampen, wat niet meer gebeurd was sinds 1950.

Is 't weer van dat?

Toch werd de start gemist met nederlagen tegen Herseaux en het pas gepromoveerde Pittem, maar in Moorsele zorgde Nemegeer met twee goals toch voor het eerste puntje. De ene na de andere speler raakte gekwetst of geschorst, zodat FC Aarsele in tien matches al 20 spelers moest opstellen en maar 5 punten kon verzamelen. Als rode lantaarn ontving het dan FC Tielt, dat het met 8 punten ook niet bepaald schitterend deed. Scoren was op dat moment het grote probleem: in de laatste vier matches trof Aarsele maar één keer raak en het was dan nog een own-goal van een Oostrozebeekse verdediger! Marc Nemegeer speelde nochtans sterk, maar stond er in de aanvalslijn praktisch alleen voor. Er werd dan ook aan José Cocquyt en aan Jules Van Steenkiste gevraagd om tegen FC Tielt hun wederoptreden te wagen en Aarsele terug te leren scoren.

"Sensationele derby"

Terecht koos De Weekbode bovenstaande titel, mede vanwege de gok die Aarsele waagde door "oud-gedienden Cocquyt en Van Steenkiste terug in de ploeg te halen. De wedstrijd was pas tien minuten oud toen Tielt op voorsprong kwam, maar nauwelijks even later duwde de bezoekende doelman een scherp inzenden van Van Steenkiste in eigen doel. Tien minuten later was het de beurt aan Cocquyt om te scoren, opnieuw na een onzuivere tussenkomst van de Tieltse keeper. Nog voor de rust zou Tielt weer op gelijke hoogte komen toen de Aarseelse verdediging zich door de wind liet vangen. Na de rust zou de thuisploeg een verdiende overwinning verzilveren: eerst moest de Tieltse doelman een foutieve ingreep uitvoeren op de doorgebroken Nemegeer, die zelf de strafschoep omzette. Een kwartier voor tijd werd de eindstand na een hoekschoep vastgelegd door een kopstoot van Cocquyt, misschien de meest vermoeide, maar zeker de gevaarlijkste speler op het veld."

Operatie Redding

Er was weer hoop op beterschap en Aarsele had inderdaad de weg naar doel teruggevonden. In de volgende vier wedstrijden werd er telkens wel gescoord, maar toch bracht dat geen enkel punt op. Een van de tegenstanders was Ingelmunster, dat samen met Aarsele de laatste plaats bezette. De twee Aarseelse doelpunten kwamen er op hoekschoep via Dedecker en Cosman, maar de eindstand was 2-4... Zo bleef onze FC halfweg de competitie alleen laatste met 7 punten. Het was tijd voor de stilaan traditionele 'Operatie Redding'. De terugronde werd verrassend sterk ingezet met een overwinning tegen leider Desselgem, dankzij een doelpunt van Gerard Dedecker uit een hoekschoep. Maar de eerste match na Nieuwjaar verviel Aarsele meteen in het andere uiterste: bij rechtstreeks concurrent Ingelmunster werd met 3-2 verloren. Zo kwam SVI vijf punten los van Aarsele, dat met Herseaux de laatste plaats deelde. De match Aarsele-Herseaux betekende voor beide ploegen de laatste kans op redding: wie verloor mocht het zeker vergeten. Het zag er dan ook niet goed uit toen de bezoekers in de eerste helft de besten bleken en op voorsprong kwamen. Maar dankzij een betere fysiek en doelpunten van Cocquyt en Nemegeer werd het toch 2-1, waardoor Aarsele zich aan de laatste strohalm kon vastklampen.

Eén voor allen

Volgens trainer Marc Delbaere in De Supporter was de mooiste herinnering aan dit seizoen "de wedstrijd te Pittem op 25 januari. Opnieuw was onze ploeg getroffen door de kwetsuur van Marc Nemegeer en de plotse erge ziekte van José Cocquyt. Voor de wedstrijd hebben wij samen met de spelers gesproken. Plots voelden wij meer dan anders hoe gelukkig wij waren gezond en sportief te zijn. Iedereen dacht aan de 'mens', aan de vriendschap, aan de betrokkenheid met elkaar, aan de ploeggeest. De spelers beseften dat zij voor mekaar moesten vechten, dat iedereen belangrijk was en dat de persoonlijke overwinning niet telt. Schitterend werd gespeeld, één voor allen en allen voor één, en een onverhoopte uitzege werd behaald. Daar hebben wij beseft hoe sterk wij zijn als iedereen zich inzet voor de ander, hoe wij allen aan mekaar hangen als sportieve mensen." Bij de rust van die wedstrijd zag het er nochtans niet zo mooi uit, want Damman had Pittem verdiend op voorsprong gebracht. In de tweede helft kwam Aarsele meer in de match en Jules Van Steenkiste stelde

een kwartier voor het einde gelijk. De match leek op een logisch gelijkspel uit te draaien, maar in de voorlaatste minuut werd het nog 1-2, met een doelpunt dat door Pittem fel aangevochten werd.

Acht op tien

Ook de volgende twee wedstrijden waren succesrijk: thuis tegen Moorsele werd het 2-0 met twee doelpunten van Piet Blancke, telkens na corner van Koen Vandecasteele. En op het veld van leider SV Izegem zorgde Aarsele alweer voor een stunt: hoewel de thuisploeg fel drukte kon Aarsele toch de 0-0 op het bord houden. Vijf minuten voor tijd leek doelman Louis Van Parys toch geklopt, maar Gerard Dedecker redde op de doellijn. Dankzij dit gelijkspel werden in vijf matches 8 punten op 10 behaald, maar de succesreeks werd de week nadien onderbroken door een thuisnederlaag tegen Helkijn.

Nooit zo spannend

Met nog twee matches te spelen trad de strijd om het behoud in een beslissende fase. Nooit was het degradatiedebat zo spannend geweest, want naast het veroordeelde Herseaux waren nog liefst 6 ploegen bedreigd. Een ervan was Heestert, waar Aarsele op de voorlaatste speeldag naartoe moest. Dat gebeurde opnieuw zonder de gekwetste Marc Nemegeer, die vervangen werd door scholier Franky Truyaert. De match begon goed voor Aarsele, want nadat Dedecker de lat had getroffen, bracht Vannieuwenhuysse ons elftal op voorsprong. De thuisploeg kwam nog voor de rust via de paal terug gelijk. Beide ploegen hadden zich hiermee misschien kunnen tevreden stellen, maar achteraf zou blijken dat één punt niet volstond voor de redding. Na een uur kon Bill Cosman een hoekschop van Wim Janssens inkoppen, en toen Piet Blancke 10 minuten later de voorsprong vergrootte, was het werk gedaan en de match beslist.

Tot de laatste minuut

Door een zege bij FC Tielt was Desselgem kampioen geworden, maar omdat bijna alle degradatiekandidaten ook wonnen, was de Aarseelse overwinning in Heestert niet voldoende. Op de laatste speeldag moest er dus ook gewonnen worden tegen Luingne, nog een van de talrijke deelnemers aan de degradatiestrijd. Bill Cosman kende na tien minuten al succes, en halfweg de tweede helft kopte Franky Truyaert uit een voorzet van Piet Blancke de 2-0 op het bord. De bezoekers kwamen echter meteen tot 2-1 terug, zodat de spanning er tot de laatste minuut in bleef. Maar na het verlossende fluitsignaal kon Aarsele opgelucht ademhalen en terugblikken op een zeer sterke tweede ronde: uit 15 matches werden 20 punten behaald. In de rangschikking klom FCA nog op tot een mooie negende plaats met 27 punten en vóór FC Tielt! Luingne en Heestert werden verwezen naar testmatches, die voor Heestert slecht afliepen.

Twaalf jaar trainer

Bij de aanvang van het seizoen 1981-82 nam Marc Delbaere ontslag als trainer van FC Aarsele. Bijna twaalf jaar had de Aarseelse secretaris zijn ploeg niet alleen administratief maar ook sportief in goede banen geleid, een unieke prestatie die ongetwijfeld niet meer zal geëvenaard worden. Sindsdien zijn trouwens opnieuw een dozijn voetbalseizoenen verstreken, waarin FC Aarsele negen trainers nodig had... De opvolger van Marc Delbaere was André Deram, die het voorgaande seizoen SV Pittem trainde. Naast de terugkeer van Rik Sabbe bleef het kalm op de transfermarkt, want de clubkas werd toen flink wat lichter gemaakt door de bouw van nieuwe kleedkamers.

Eén puntje meer

Voor de vijfde opeenvolgende keer zou FC Aarsele meteen in de onderste regionen van de rangschikking verzeild raken. Na tien matches telde het nu 6 punten, ééntje meer dan vorig seizoen. Maar men besepte ook wel dat het niet ieder jaar mogelijk was zo'n sterke terugronde te spelen. De enige overwinning uit die tien wedstrijden was een 0-1 in Wakken, al was men er op het terrein van FC Tielt ook zeer dicht bij: de thuisploeg (toen getraind door Carlos Strobbe) kon slechts in de allerlaatste minuut een 3-3 gelijkspel uit de brand slepen.

Beter op verplaatsing

De tweede zege van het seizoen kwam er opnieuw met het kleinste verschil. Deze keer was het slachtoffer Ingelmunster, dat toen aan zijn vijftigste seizoen bezig was. Rik Sabbe scoorde al na drie minuten, Aarsele trok zich met een 4-5-1 opstelling terug in verdediging en slaagde erin de netten ongeschonden te houden. Een weinig eervolle overwinning, maar het was roeien met de riemen die men had. Op eigen veld ging het minder goed: tegen leider Hulste werd wel een gelijkspel behaald, maar toen Luingne op bezoek kwam, mocht men weer van een vierpuntenmatch spreken. De grensjongens waren blijkbaar op wraak belust voor de nederlaag die hen eind vorig seizoen verplichtte tot testmatches om zich alsnog te redden. Bij de rust was het 0-2, maar Rik Sabbe en Franky Truyaert brachten de bordjes opnieuw gelijk. Toen Johan Planckaert in de 80e minuut voor een 3-2 voorsprong

zorgde, leek de match beslist. Maar de ontgoocheling was enorm toen het integendeel nog 3-4 werd, na een betwiste vrije trap en een hoekschop.

Eerste thuiszege

Door het uitstellen van enkele wedstrijden moest Aarsele twee keer kort naeen tegen rechtstreeks concurrent Bissegem spelen, maar puurde ook daar slechts één puntje uit. Pas op de laatste dag van januari volgde dan eindelijk de eerste thuisoverwinning. De tegenstander was Pittem en de 2-1 was vooral te danken aan doelman Louis Van Parys en aan spitspeler Georges Dewulf. Die was na zijn 23 goals bij de reserves naar het eerste elftal overgeheveld en lag aan de basis van beide doelpunten tegen Pittem: eerst werd hij in de strafschoopzone neergelegd en nadien zorgde hij zelf voor de winning-goal.

FC Aarsele - FC Tielt 5-0

Twee weken later volgde al een nieuw succes. Aarsele ontving de burens van FC Tielt, die op het randje van Vierde Provinciale balanceerden: met vier punten achterstand op Bissegem en Aarsele leek dit voor de Kanaries in ieder geval de match van de laatste kans. Aangezien ook Aarsele de puntjes goed kon gebruiken en dankzij het stralende februarizonnetje mochten meer dan 300 man op deze sensationele derby verwelkomd worden. Maar volgens De Weekbode was deze match na een kwartier al beslist, want Aarsele liep meteen tot 3-0 uit: "Eerst kwam er een kanonschot van Bill Cosman, kort nadien scoorde Wim Janssens en het derde doelpunt kwam er op strafschop: Rik Sabbe werd neergelegd en Johan Planckaert zette de penalty om. Bij het begin van de tweede helft leek Tielt nog iets te willen ondernemen, maar al vlug had men de indruk dat de wedstrijd stilaan zou gaan uitdoven. Niets was echter minder waar, want Aarsele zou nog langs Georges Dewulf voor twee prachtige doelpunten zorgen. Eerst door met een retro een hoekschop af te ronden en tenslotte met een mooie lobbal die de eindcijfers vastlegde. Een prachtprestatie van FC Aarsele, misschien met wat overdreven cijfers, maar de Tieltse verdedigers waren duidelijk niet opgewassen tegen de Aarseelse aanvallers."

Wie laatst lacht

Het zal wel niet helemaal toevallig geweest zijn dat daags na deze voor FC Tielt smadelijke nederlaag een nieuwe club met de naam SK Tielt gesticht werd. Dat bleek voor de Koninklijke FC de ideale stimulans om plots de pannen van het dak te beginnen spelen: de Kanaries verloren geen enkele wedstrijd meer en konden zich onverhoopt handhaven in Derde Provinciale. Bij Aarsele deed zich precies het omgekeerde voor: na de briljante zege tegen Tielt werd uit 7 wedstrijden slechts één puntje gehaald dankzij een 0-0 tegen Moorsele. De beslissende wedstrijd was alweer tegen Luingne, waar men nochtans op voorsprong kwam. Maar net als in de heenronde wist de grensploeg het nog nipt te halen, deze keer met 2-1. De achterstand op Luingne en Tielt werd te groot en ondanks een vijf op zes in de laatste drie matches bleef Aarsele voorlaatste, wat na 5 lastige seizoenen eindelijk de degradatie tot gevolg had. Het moest er inderdaad een keer van komen...

Nieuwigheden

FC Aarsele startte zijn verblijf in Vierde Provinciale onder leiding van een nieuwe trainer, nl. oud-speler Jules Van Steenkiste. Hij zag Bill Cosman naar FC Izegem (Derde Nationale) vertrekken en Rik Sabbe naar FC Tielt. De nieuwe namen bij Aarsele waren Yvan Mouton en Wim Vanluchene. In plaats van derby's tegen FC Tielt en Dentergem moest Aarsele zich nu tevreden stellen met Ruiselede en twee nieuwelingen uit de buurgemeenten: niet alleen SK Tielt maakte zijn debuut, maar ook Dosko Kanegem had de stap naar de K.B.V.B. gezet. De Bloemenjongens namen van FC Aarsele Patrick Braeckevelt, Christiaan Vervaeke, Paul Maeyens en Steven Kint over, en kenden een sterke start in de bekermatchen. Dat kon van Aarsele niet gezegd worden, want er werd (zonder Mouton) vier keer verloren. Een andere nieuwigheid die vanaf dit seizoen ingevoerd werd was de nacompetitie, die voortaan moest beslissen wie er samen met de kampioen mocht promoveren. Een ingewikkelde reglementering duidde op het einde van het seizoen vier ploegen aan, waarvan er na een eindronde van vier weken ééntje naar een hogere reeks mocht.

Kleine derby's

In de competitie start moest Aarsele het meteen opnemen tegen de twee Groot-Tieltse nieuwkomers. De eerste wedstrijd thuis tegen SK Tielt werd met 2-0 gewonnen dankzij doelpunten na de rust van Vanluchene en Truyaert. Maar belangrijker dan de uitslag was de ernstige hoofdkwetsuur die Gerard Dedecker opliep in een kopduel met Rudy Verloove en die hem ruim drie maanden van het veld zou houden. Omdat de Aarseelse kapitein afkomstig is van Kanegem, was het dubbel jammer dat hij de week nadien de eerste derby tussen Kanegem en Aarsele moest missen. Een zeer gemotiveerde thuisploeg kon niet verhinderen dat het sterkere Aarsele met 0-3 won door goals van Yvan Mouton, Wim Janssens en Wim Vanluchene.

Topploegen beter?

Tegen nieuwkomers haalde Aarsele vlot de puntjes binnen, maar de volgende weken werd verloren van twee ploegen die op het einde van het seizoen nummer 1 en 2 bleken te zijn. Thuis tegen Veldegem scoorde Mouton nochtans al na vijf minuten, maar in de tweede helft werd het 1-3. En in Kachtem maakte Eddy De Volder voor de thuisploeg het enige doelpunt. Het zag er naar uit dat FC Aarsele nog niet meteen een topploeg in Vierde zou worden. Na zes wedstrijden waren het echter niet Veldegem en Kachtem die de rangschikking aanvoerden: alleen Ruiselede had 12 op 12, op één punt gevolgd door Hertsberge.

400 man

De match Aarsele - Ruiselede van 24 oktober 1982 kende dan ook grote belangstelling: volgens De Weekbode waren er "zo'n 400 kijkers voor een wedstrijd zoals men er in Vierde Provinciale zelden te zien krijgt. De bezoekers waren snel gestart en zetten Aarsele het eerste half uur wel wat onder druk maar de Aarseelse verdediging ving alles goed op. Het derde kwartier was voor Aarsele, maar voorlopig werden de kansen niet benut. Dat gebeurde wel na rust, toen Mouton meteen scoorde. Twee minuten later kwam Ruiselede wel op gelijke hoogte, maar even later scoorde Vanluchene voor de thuisploeg van dichtbij. Het was lang geleden dat Aarsele nog zo schitterend speelde als in deze tweede helft en de doelpunten bleven komen: Truyaert maakte twee prachtige goals en Mouton kon ook een

tweede keer scoren. Het was het eerste puntenverlies voor de leiders uit Ruiselede, die tot vorige zondag slechts één tegendoelpunt binnenkregen en nu dus met 5-1 verslagen werden." Door deze nederlaag verspeelde Ruiselede zijn leidersplaats aan Hertsberge, dat toevallig de week nadien naar Aarsele moest komen. Onze FC kon zijn schitterende prestatie van de vorige zondag echter niet herhalen en moest na een spannende wedstrijd met 1-2 de duimen leggen. Met een verjongde ploeg werden de volgende drie wedstrijden ook verloren, waardoor FC Aarsele voeling verloor met de top van het klassement en een middenmoter dreigde te worden in de laagste provinciale reeks.

Nipte zege

Door het nieuwe systeem van de periodekampioenschappen volstond het echter een sterke tweede ronde te spelen om via de nacompetitie toch te kunnen promoveren. In een van de eerste terugmatchen toonde Kanegem dat het zeker geen zwak broertje wou worden. En net zoals Aarsele vroeger tegen FC Tielt altijd iets meer kon, zo stak Dosko nu tegen Aarsele iedere keer nog een tandje bij. Toch startte de match ideaal voor Aarsele (nu wèl met Gerard Dedecker): "De wedstrijd was nog geen halve minuut begonnen toen een één-twee tussen Gianni Brunello en Jan Sabbe door de kleine Gianni mooi afgerond werd: 1-0 zonder dat één Kanegemse speler de bal aangeraakt had! Wie echter een ruime Aarseelse overwinning verwacht had, kwam wel bedrogen uit. Een vijftal minuten later kon Patrick Braeckevelt na slecht verdedigen gelijkstellen. Er was nog geen kwartier gespeeld toen de thuisploeg weer op voorsprong kwam: een snel genomen vrije trap kwam via Brunello terecht bij Mouton die de Kanegemse keeper versloeg. Voor de rust kreeg Aarsele nog de beste kansen, maar de score werd niet meer verhoogd. In de tweede helft was Kanegem zelfs een tijdlang de beste ploeg. Aarsele vond geen middel om de goed gehanteerde buitenspelval te omzeilen. Alhoewel het in het wedstrijdeinde nog een paar goede kansen kreeg, mocht het zich uiteindelijk nog gelukkig achten met de nipte overwinning."

Kous af

FC Aarsele verspeelde zijn beste kans op de eindronde door een 2-4 nederlaag tegen rechtstreeks concurrent Koolskamp. Tot de laatste speeldag bleef er nog een waterkansje op deelname bestaan, maar ondanks een 0-2 zege in Rumbeke besliste het merkwaardige reglement er anders over: vijf minuten voor het einde van de match Kanegem-Kachtem was de stand daar 2-3. Kanegem kreeg toen een strafschoep maar miste. Was de bal erin gegaan, dan had FC Aarsele wél de eindronde gespeeld in de plaats van Koolskamp...

Van 4-1 naar 4-5

Onder leiding van de Wingense trainer Eddy Devriese startte FC Aarsele het seizoen 1984-85 met als eerste bekermatch een verplaatsing naar FC Tielt, met o.m. Ronny Gekiere en Hugo Michielsens. Maar omdat de Tieltsse terreinen ook toen moesten gespaard worden, ging de match in Aarsele door en het werd een echt spektakelstuk: met een 4-1 ruststand in het voordeel van Tielt leek de match al gespeeld. Koen Vandecasteele scoorde voor Aarsele, dat dankzij een Tieltsse own-goal en een doelpunt van Franky Truyaert tot 4-3 terugkwam. Jan Sabbe stelde zelfs gelijk met een mooie lobbal en uiteindelijk werd het via Wim Janssens nog een onverhoopte zege. Ook het bekerderby tegen Dentergem werd een 5-2 overwinning,

maar Kanegem kon voor het eerst Aarsele kloppen met 4-2; gelukkig ging het nog niet om de punten.

Spionage

Die punten kwamen bij de competitiestart niet te snel binnen: de eerste speeldag was de FC meteen vrij, en na drie matches telde Aarsele slechts twee puntjes. Nadien volgde gelukkig een 9 op 10, met o.m. een 0-2 zege in Kanegem. De week vóór de komst van leider Moorslede moest Aarsele het opnemen tegen Doomkerke. En hoewel Gerard Verschaetse ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Toneelvrienden de matchbal schonk, hield FC Aarsele met een 1-1 gelijkspel maar een slechte generale repetitie. De Aarseelse tactiek om Moorslede op te vangen bleek goed te kloppen, mede dankzij de informatie van 'spion' Franky Defever. De match bleef evenwichtig tot Freddy Geerolf in de tweede helft met een nummertje uitpakte door drie man voorbij te gaan en mooi in de winkelhaak te besluiten. Moorslede gooide alles in de aanval, maar een secure doelman Louis Van Parys liet zich niet passeren en toen dat toch één keer gebeurde, redde José Verstraete op de lijn. Door deze nederlaag telde Moorslede, dat één match meer gespeeld had, nog maar twee punten voorsprong op Aarsele en De Ruiter.

Nul op zes

Hoewel het eind november nog iets te vroeg was, speelde de Aarseelse verdediging tegen De Ruiter toch al voor Sinterklaas: door misverstanden en geschenkdoelpunten werd met 1-4 verloren. En omdat de heenronde besloten werd met nog een nederlaag in Kachtem, eindigde Aarsele de eerste periode alweer op een weinig hoopvolle vijfde plaats. De terugronde begon met een fel gehandicapte ploeg op het veld van leider Moorslede, dat met een 2-1 zege weerwraak nam voor de nederlaag uit de heenronde.

500 wedstrijden

Tegen het ambitieuze Oostrozebeke van trainer Balcaen werd het met 2-2 ook al geen overwinning en het was opnieuw Philippe Bogaert die daarvoor zorgde: hij maakte het eerste doelpunt en lag aan de basis van de uitsluiting van Johan Poelvoorde. Maar nadien lukte Aarsele dan weer een tien op tien, met o.m. een overtuigende 4-1 zege tegen Kanegem, dankzij twee doelpunten van Wim Janssens en twee van Jan Sabbe. Het was de 500e officiële wedstrijd die kapitein Gerard Dedecker in het eerste elftal van FC Aarsele speelde. De Weekbode noemde het een "unieke gebeurtenis in de Aarseelse voetbalgeschiedenis, die door alle toeschouwers met hartelijk applaus beloond werd. Proficiat, Gerard!"

Eindspurt

De laatste vier competitie-matchen waren harde noten om te kraken, want telkens was de tegenstander ook kandidaat voor de eindronde. Tegen SK Tielt, dat net een trainerswissel had doorgevoerd, werd eerst met 0-2 verloren en in De Ruiter bleef het bij 1-1. Maar door twee mooie overwinningen tegen Hertsberge en Kachtem behaalde Aarsele in de eindspurt toch nog de tweede plaats achter de ongenaakbare kampioen Moorslede, dat het jaar

nadien zelfs naar Tweede Provinciale opklom. In de eindronde werd Aarsele uitgeloot tegen De Ruiter, terwijl Hertsberge het moest opnemen tegen het door iedereen gevreesde Oostrozebeke.

Naar de finale

Op een erg warme Paaszondag mocht Aarsele voor de eerste wedstrijd naar De Ruiter trekken. De thuisploeg kende een slechte dag en gaf twee doelpunten in geschenkverpakking weg: Koen Vandecasteele en Wim Janssens lieten de kansen niet liggen en Aarsele leek met een 0-2 zege op rozen te zitten. Maar de week nadien kreeg De Ruiter in Aarsele ook al een cadeaudoelpunt, waardoor de spanning terugkeerde. Gelukkig kon Wim Janssens eerst scoren vanop elf meter en later een vrije trap van Vandecasteele in 2-1 winst omzetten. Daardoor mocht Aarsele naar de finale, die ook in twee wedstrijden betwist werd. De tegenstander was niet Oostrozebeke, maar wel het verrassende Hertsberge.

Spektakel bij de vleet

FC Aarsele moest nu wel eerst thuis spelen en scoorde al in de 15e minuut nadat Koen Vandecasteele een voorzet van Wim Janssens in doel werkte. Toen Franky Truyaert even later op de rand van het strafschopgebied gehaakt werd, had de match misschien al kunnen beslist worden. Volgens De Weekbode was het nog maar de vraag "of het binnen of buiten de fatale zone gebeurd was, maar de scheidsrechter loste dat probleem op door helemaal niet te fluiten." En in plaats van 2-0 werd het in vijf minuten tijd 1-2 voor Hertsberge. Na een half uur in de tweede helft was de stand nog niet gewijzigd en de Aarseelse supporters begonnen stilaan de moed te verliezen. Maar onder impuls van Tony Coeman zette Aarsele nog een spectaculair slotoffensief in: "Met nog een kwartier te spelen trapte Truyaert eerder zwak naar doel, de bal verdween tot ieders verbazing onder de keeper door en de stand was opnieuw gelijk! Om een of andere reden voelde men dat er nu weer meer inzat en de vlam sloeg in de pan voor een hels laatste kwartier. Eerst was er een nieuwe haakfout op Truyaert en na enige aarzeling wees de referee nu wel naar de stip. Heel Aarsele hield zijn hart vast toen Janssens de bal klaarlegde en... tegen de paal trapte! De zege leek nu helemaal verkeken, maar de fase die uit de strafschop volgde leverde toch nog een doelpunt op, dat echter tot overmaat van ramp voor buitenspel afgevlagd werd. Nu leek het echt alleen nog wachten op het eindsignaal, maar de 87e minuut bracht uiteindelijk toch nog winst: Truyaert brak voor de zoveelste maal door op rechts, hij leek te ver door te gaan zodat men een voorzet verwachtte, maar Franky lepelde de bal vanuit die bijna onmogelijke positie toch rechtstreeks in de verste hoek: 3-2. De bezoekers die er fysisch wel wat doorzaten, stortten helemaal ineen, de Aarseelse vreugde daarentegen was onbeschrijflijk."

De beslissing

Dankzij de thuiszege had Aarsele de week nadien in Hertsberge genoeg aan een gelijkspel. Bij een nederlaag stonden er hoedanook verlengingen op het programma, ongeacht met welke cijfers er verloren werd. Volgens het eigenaardige (en intussen gewijzigde) reglement van de eindronde telden immers alleen de punten, niet de doelpunten. De Weekbode beschreef de beslissende match als "een niet zo aantrekkelijke maar adembenemende wedstrijd. In de eerste helft kon de thuisploeg slechts licht domineren. De bezoekers vingen

de meeste aanvallen goed op en kregen zelf ook een paar mooie kansen. Hertsberge was echter het gevaarlijkst op vrije trappen en hoekschoppen, maar de score bleef voorlopig blank. Na de rust beseftte de thuisploeg dat het zo niet verder kon en speelde alles of niets. Aarsele trok zich - gewild of niet - nogal ver achteruit. De druk werd steeds heviger, er kwamen kansen van en een doelpunt kon praktisch niet uitblijven! Toch duurde het nog tot de 83e minuut voor de thuisploeg de verdiende treffer lukte. Meteen zag men al verlengingen aankomen, maar nauwelijks één minuut later kon Freddy Geerolf met een mooi schot in de winkelhaak gelijkstellen. De laatste vijf minuten waren dan nog helemaal voor Aarsele, met een kopbal van Truyaert op de deklat en een kans voor Heyerick. Het bleef echter 1-1 en daarmee mocht Aarsele zich zeker gelukkig achten."

De spelers

FC Aarsele mocht dus opnieuw naar Derde Provinciale. Dit succes werd bekomen door in 28 wedstrijden (eindronde inbegrepen) 21 spelers op te stellen. De enige die 28 keer op het scheidsrechtersblad kwam was Freddy Geerolf. De anderen waren trainer Eddy Devriese (27), Wim Janssens (27), Jozef Van Hecke (27), Koen Vandecasteele (27), José Verstraete (26), Louis Van Parys (26), Franky Truyaert (26), Gerard Dedecker (25), Tony Coeman (22), Dirk De Brabant (20), Piet Blancke (18), Jan Sabbe (18), Bart Blancke (14), Georges Dewulf (14), Franky Defever (10), Johan Poelvoorde (9), Diego Brunello (8), Johan Vandewalle (6), Johan Heyerick (5), Didier Vannieuwenhuysse (3) en de jonge Dirk Desmul, die één keer inviel. Het werd dan ook een successeizoen voor trainer Eddy Devriese, bijgestaan door Franky Defever.

Feest

Zaterdag 23 juni was de dag die FC Aarsele uitkoos om de promovering naar Derde Provinciale te vieren. De Weekbode meldde dat "de feestelijkheden ingezet werden met een H. Mis opgedragen door Gerard Dedecker, kapitein van de ploeg. In een zeer spiritueel sermoen wist hij door rake vergelijkingen een mooi beeld van de club te schetsen. Nadien werd iedereen verwacht in het lokaal Oud Gemeentehuis. Lokaalhouder, ondervoorzitter en tevens schepen Astère Verbeken voerde er het woord namens het bestuur. Na eerst de reserven en jeugd ploegen gefeliciteerd te hebben met hun mooie resultaten, was het uiteraard de eerste ploeg die in de schijnwerpers kwam te staan. In de eerste plaats werden spelers en trainer gelukgewenst; verder gingen er bedankingen naar 'kantinier' Lionel en zijn help(st)ers, het jeugdcomité, de supportersclub, de spelers en de trainers van de overige ploegen. Kapitein Dedecker, in de loop van het seizoen reeds gehuldigd voor zijn 500e wedstrijd, werd terecht nog eens speciaal proficiat gewenst. Na nog even gewezen te hebben op de positieve ingesteldheid van FC Aarsele voor initiatieven van het Tieltsse stadsbestuur, besloot ondervoorzitter Verbeken met de wens een goed seizoen te mogen meemaken in Derde Provinciale. Dat was ook de hoop van burgemeester Daniël Vandermeulen, die de hele Aarseelse voetbalfamilie kwam gelukwensen en de goede relatie tussen het stadsbestuur en FC Aarsele bevestigde. Vervolgens ging het onder begeleiding van de fanfare Sint-Cecilia naar de Sterrestraat, alwaar de kantine goed gevuld werd voor een barbecue, die dankzij brouwerij RIVA rijkelijk kon doorgespoeld worden met Dentergems en Vondel."

Château de Hertsberge

Ook deze keer had kapitein Gerard Dedecker dus een speciale preek opgesteld, waaruit hier enkele fragmenten volgen: "Goede vrienden van FC Aarsele, beste kameraden-medespelers van de eerste ploeg, broeders en zusters; misschien hebt u wat verwonderd geluisterd naar de lezingen die we zopas hebben gehoord, en die we speciaal voor deze feestelijke Eucharistieviering hebben gekozen. De eerste lezing vertelt het verhaal van Pinksteren, een verhaal van geestdrift en samenhang, van verstandhouding en ploeggeest. En het eindigt met die merkwaardige uitspraak: 'De mensen die de apostelen bezig hoorden wisten niet wat ervan te denken. Maar sommigen zeiden: die mannen zijn dronken van zoete wijn...' En de evangelielezing vertelt van dat wonder van Kana: een feest van goede wijn in overvloed, geestrijke drank die wordt geschapt uit zes grote kruiken vol met helder water. En Jezus en zijn apostelen zijn zonder twijfel blijven hangen op dat feest, want ze konden er niet genoeg van krijgen, van die goede wijn...

Goede vrienden, ik weet dat dit een preek wordt met risico's. Sommigen zullen straks wel weer zeggen dat pastoors altijd over wijn willen praten, maar dat is niet erg. De meesten hier in de kerk kennen mij genoeg om te weten uit welk vaatje ik gewoonlijk tap. En ik probeer mij aan te passen aan mijn publiek. Ik heb al vaak genoeg ondervonden dat er heel wat zijn in onze club die graag een beetje blijven hangen. En we bevinden ons daarmee in goed gezelschap: Jezus en zijn apostels. En ten andere: een laatste man moet risico's durven nemen...

Maar misschien begrijpt u wel: dat verhaal van Pinksteren spreekt mij aan. Elf kleine, bange mannetjes in een klein lokaaltje samen - deuren en vensters gesloten uit angst voor de joden... Dicht bijeen gekropen met zijn elven, moe en stillietjes, als een geklopte voetbalploeg... Ik zie ons daar nog zitten in Hertsberge, tijdens de rust van die beslissende match: een beetje bang bijeen gekropen, nerveus, met dat gevoel van 'we gaan hier nog alles uit handen laten glijpen, als we niet oppassen...' - een gevoel dat we maar al te vlug in onze ploeg hebben gehad de laatste jaren... Zo zaten we daar, zoals de elf apostelen, opgesloten in hun cenakel van Pinksteren. Maar dan, drie kwartier later: de uitbarsting van de geest: de longen en de tongen los; overal vonken van vreugde en samenhang, geestdriftige woorden, geestige gezichten, enthousiaste gebaren, iedereen stond in vuur en vlam...

Welnu, dat is het eerste wat ik u vandaag zou willen zeggen: iedere keer dat mensen zo geestdriftig zijn, is de Heilige Geest niet ver van hen vandaan. Mensen die enthousiast zijn voor elkaar, daar supportert God voor. Voor zulke mensen staat Hij langs de draad in weer en wind, en klapt Hij in de handen... Want de God waarin wij geloven is een God van mensen: een geestdriftige en een geestige God: God-de-Heilige-Geest... En ik heb al vaak gedacht dat er op een gemeente zoals deze voorzeker geen enkele vereniging is die zo dikwijls zoveel mensen samenbrengt, die zo intens werkt als een voetbalclub. Dat wordt vaak onderschat en ondergewaardeerd, vind ik, ook in gelovige en kerkelijke milieus. En ik voel mij dan ook vandaag een beetje zoals Petrus op dat Pinksterfeest: Petrus, de oudste van de bende, de kapitein van het schip; Petrus, die verleden jaar in een wat onbesuisde bui bijna zijn leven riskeerde voor de ploeg, en die dit jaar bijna zijn ploeg in het verlies speelde door één stommeit: zo gaat dat, als je een beetje Petrus wilt zijn...

Maar net als Petrus op Pinksteren mag ik hier vandaag als eerste het woord nemen op dit feest van onze ploeg. En ik ben daar 'wreed' mee gediend. En ik feliciteer u allen en mijzelf met deze promovering naar Derde Provinciale. En we hebben er allen samen hard voor gewerkt...

Goede vrienden, dit feest zou vandaag niet mogelijk zijn geweest, als de geest in onze ploeg er niet was geweest. Een geest van saamenhorigheid en saamenwerking. Van inzet en hard werken. Van mekaar steunen en mekaar verstaan. Een geest van voortdoen en telkens opnieuw willen beginnen... Een voetbalploeg moet een ziel hebben, net zoals goede wijn een ziel moet hebben. Er moet 'spirit' in zitten. Want wijn is geest-rijke drank. Die warm maakt om het hart; die spraakzaam maakt en ons vertellen doet van wat wij anders niet gezegd kunnen krijgen... En misschien is het wel geen toeval, dat de kleuren van onze ploeg rood en blauw zijn. Rood is symbool van strijd en inzet, van vuur en liefde. En blauw staat voor dromen en idealen: de hemel is blauw, en dat rijmt op trouw... Veel rood moet er zijn in onze club: veel inzet en strijd en vuur en warme clubliefde. Maar ook heel wat blauw: mensen met idealen en dromen, mensen die trouw kunnen zijn, in goede en kwade dagen...

Rood en blauw zijn onze kleuren. En als je veel rood vermengt met een scheutje blauw, dat geeft bordeaux - en dat brengt ons weeral bij de wijn... Het wijntje van het seizoen 1983-84 zal in de kelder van onze club worden bijgelegd als eentje van een heel goed jaar. Château de Hertsberge, appellation contrôlée... Het was misschien van een wat late oogst - we hebben nog serieus gezweet om de druiven op tijd binnen te krijgen - maar allez, we hebben er deugd van gehad en zullen er later nog graag een glaasje herinneringen van bovenhalen.

En dan is er nog dat evangelieverhaal over het wonder van Kana. En dat verhaal reikt mij de woorden en de beelden aan om nog een paar belangrijke dingen te kunnen zeggen. Want het wonder van Kana, dat is het wonder van wat achter de schermen gebeurt. Zij die achter de coulissen van een voetbalclub leren te kijken, zij die een beetje met de innerlijke keuken vertrouwd zijn, zij weten wel vanwaar de beste wijn komt. Zovelen die in stilte werken, die leven van het heldere water van elke dag: al het verborgen dienstwerk van zoveel mensen die zich ten dienste stellen: voorzitter, ondervoorzitters, secretaris en bestuursleden, leden van het jeugdbestuur, sponsors, trainers en begeleiders, een bloeiende supportersclub, zoveel mensen die in het verborgene nog ten dienste staan, eenvoudig werk doen, materiaal verzorgen, lotjes verkopen, de kantine openhouden en nog zoveel meer... Dat alles is de bron van échte vreugde; dat is het wonder van Kana dat telkens weer gebeurt: dat uit die simpele kruiken van doorzichtig-helder water goede wijn wordt geschept die mensen saamenbrengt en saamenhoudt, zodat ze bij elkaar blijven hangen en niet meer weggeraken, omdat ze zot zijn van die goede wijn en van elkaar. Vraag het maar aan Lionel-uit-de-kantine vanwaar die goede wijn komt en wat het effect ervan is: hij heeft in al die jaren al dikwijls het wonder van Kana voor zijn ogen zien gebeuren! En wij hebben aan hem, de tafelmanier van onze club, al dikwijls verwonderd gevraagd waarom hij de beste drank tot op het laatste heeft bewaard, en waar die nu in 's hemelsnaam vandaan mag komen... Als mensen zot zijn van elkaar gebeuren er wonderen...

Lieve mensen hier in de kerk, de grote kunstenaar Rembrandt heeft dit tafereel van de bruiloft van Kana herhaaldelijk geschilderd en getekend. En als je op zijn tekeningen goed

toekijkt, dan merk je hoe hij tussen mensen en kruiken door een Gestalte tekent, iemand, het Grote Geheim dat altijd meespeelt in alle wonderen van ons leven. Zij die achter de schermen van de bruiloft van Kana leren te kijken, én achter de schermen van het feest dat wij hier vandaag vieren, die weten wel vanwaar de beste wijn komt. Zij voelen en weten wel dat zich een Grote Lieve Kracht verbergt in al wat onder mensen gebeurt. Zoals Toon Hermans ergens schrijft:

'Je voelt als iemand huilt of lacht

of als de regens zingen

dat zich een grote, lieve kracht

verbergt in alle dingen...'

Zo is dat: het leven is altijd een gave, een genade. God zelf is het, die achter de schermen werkzaam is. En hij kan maar werkzaam zijn dankzij al die vele, stille werkers die dagelijks en dikwijls ongemerkt achter de schermen de kruiken vullen opdat het feest zou kunnen beginnen. Ook deze stille werkers vieren wij vandaag. Wij zeggen hen van harte dank - en lang zullen zij leven!

Goede vrienden, ik wens u allen en mijzelf een deugddoende feestavond. En dat we nog lang bij elkaar mogen zijn. Moge God ons zegenen en bewaren voor elkaar. Amen."

Zwakke bekermatchen

De voorbereiding op het nieuwe seizoen 1985-86 leek niet bijzonder goed te verlopen: in de bekermatchen werd wel goed gestart met een gelijkspel tegen FC Tielt, waar Aarsele Filip Verkest weghaalde. Maar daarna volgden drie nederlagen: tegen eerste provincialer Beernem was dat nog normaal te noemen, maar ook thuis tegen Kanegem werd met 1-2 verloren, door twee treffers van Patrick Braeckvelt in de laatste tien minuten. De competitie startte dan ook nogal moeilijk, maar toch kon men na twee maanden niet echt klagen met acht punten uit negen matches.

Mooi kermiscadeau

Op Allerheiligen werd de uitgestelde wedstrijd Heestert-Dentergem gespeeld (uitslag 1-0) en FCA-trainer Eddy Devriese was daar een aandachtig toeschouwer. Drie dagen later was het immers winterkermis in Aarsele en wat kan men op die dag beter op het menu zetten dan nog eens zo'n onvervalste derby tegen de Dentergemse Zonnekloppers? Er waren ruim 300 toeschouwers en ook De Weekbode vond de affiche aantrekkelijk genoeg om er de "Match van de Week" van te maken. Toch werd er in de eerste helft weinig aantrekkelijk voetbal gebracht. Na een uur kwam Aarsele dan toch op voorsprong: "Jan Sabbe brak door op links, leek de bal te verspelen, maar Eddy Devriese was mee opgerukt en kon voor het doel geven, waar Wim Janssens binnenkopte. Met deze 1-0 voorsprong leek de Aarseelse verdediging de mandekking iets lossier te laten, en het was na zo'n aarzeling dat Van Tornhout in de 65e minuut de gelijkmaker kon binnenkopen. Alles leek te herbeginnen, maar Janssens die voor

het eerst echt in de spits mocht spelen, zou voor de beslissing zorgen. Op voorzet van de meer teruggetrokken Franky Truyaert, had hij net genoeg kalmte om de bal in de verste hoek te schuiven. Met nog een goed kwartier te spelen besepte iedereen dat dit wel eens de winning-goal zou kunnen zijn. En hoewel de Aarseelse defensie niet altijd 100% nauwkeurig speelde, bleek Dentergem (zonder de gekwetste Yvan Mouton) aanvallend niet sterk genoeg om een tweede keer terug te komen." Zo nam Aarsele stevig post in de middengroep, terwijl Dentergem de rode lantaarn in handen kreeg.

Steeds met één doelpuntje

Maar het seizoen was nog lang niet gedaan en FC Aarsele belandde in een periode vol tegenslagen: de zeven wedstrijden die nog vóór Nieuwjaar gespeeld werden leverden slechts twee gelijke spelen op. De overige duels werden alle vijf met één doelpunt verschil verloren, telkens door heel wat pech. Zo was er bv. de match in Wakken, waar Wim Janssens een strafschoep miste; op het half uur kwam de thuisploeg op voorsprong via Tony Ryckoort. Doelman Louis Van Parys moest met een kwetsuur vervangen worden door Dirk De Brabant en op het uur kwam Kurt De Vos de plaats innemen van Diego Brunello. Maar tien minuten later raakte ook De Vos gekwetst en er was geen vervanging meer mogelijk. Op een kwartier voor het einde moest Aarsele zelfs met negen man verder, toen Wim Janssens met een rode kaart zwaar bestraft werd voor een fout op Eddy Mortier. Ondanks de numerieke minderheid kwam Aarsele nog een paar keer dicht bij de gelijkmaker, maar het bleef 1-0. Het zou een spannende degradatiestrijd worden: Aarsele belandde op de laatste plaats, maar dan wel in gezelschap van Aalbeke, Dentergem, Ruiselede en Helkijn. Bovendien telden Desselgem en Bissegem slechts één puntje meer.

Twee maanden sneeuw

Het jaar 1985 werd ingezet met een streng winteroffensief, waardoor alle voetbalactiviteit werd stilgelegd. Vijf matches werden uitgesteld. FC Aarsele startte nadien wel met drie draws op rij, maar tegen rechtstreeks concurrent Desselgem werd dan weer met 2-0 verloren. Met het oog op de eveneens kapitale match tegen hekkensluiter Aalbeke ging het bestuur van FC Aarsele over tot een trainerswissel: hoewel er die donderdagavond een mosselsouper op het programma stond, werd besloten de samenwerking met Eddy Devriese

te beëindigen. Net als bij het afscheid van Antoon Lambrecht nam Marc Delbaere zelf het sportieve roer over, bijgestaan door Gerard Dedecker.

Laatste kans?

Tegen Aalbeke werd slechts een 2-2 gelijkspel behaald; bij de rust stond Aarsele 1-0 voor dankzij Jan Sabbe, maar op het uur scoorden de hekkensluiters twee keer. Het was Johan Poelvoorde die in de slotfase nog een puntje uit de brand sleepte. En de week nadien stond alweer een vierpuntenmatch op het programma in Dentergem. De match werd door velen zelfs beschouwd als de laatste kans op redding voor beide ploegen. Aarsele begon sterk en kwam na vijf minuten al 0-1 voor via Dirk Desmul, die wat later dicht bij de 0-2 kwam. Maar Dentergem (deze keer wèl met Mouton) sloeg terug en won uiteindelijk met 3-1.

Waterkansje

Aarsele herpakte zich nog even met een mooie 4-3 zege tegen Ardoorie, maar na nederlagen tegen kopploegen Heestert en Lauwe zag het er naar uit dat de zaak bekeken was. Toch bleef er nog een waterkansje en Aarsele greep het met beide handen aan: drie thuismatchen tegen Moorseele, Marke en Helkijn leverden vijf punten op. Om op de 13e plaats te eindigen en te mogen testen voor het behoud, moest de laatste match in Dosko Beveren gewonnen worden. De partij werd op zaterdagavond afgewerkt en begon slecht toen doelman Dirk De Brabant zich misrekende bij een botsende bal. Aarsele kwam snel gelijk toen Tony Coeman een strafschoep omzette. De thuisploeg bleek wel sterker en er was een knappe prestatie van keeper De Brabant nodig om een nieuwe en wellicht fatale achterstand te verhinderen. In het laatste kwartier haalde Aarsele dan toch het laken naar zich toe met twee doelpunten van Dirk Desmul.

Testmatchen

De eerste stap naar de redding was gezet, maar nu volgde nog een eindronde met drie ploegen. Door de degradatie van Meulebeke en Dottenijs uit Bevordering mocht slechts één van de drie in Derde Provinciale blijven. Wegens de lange winterstop was het al einde mei toen de eerste match gespeeld werd: Dikkebus versloeg Ruddervoorde dankzij een strafschoep met 1-0. Vier dagen na het Heizeldrama trok FC Aarsele naar Ruddervoorde, dat nu absoluut moest winnen om nog een kans te maken op het behoud. Bij de rust was de stand 2-2 met voor Aarsele twee doelpunten van Franky Truyaert. In de tweede helft moest de thuisploeg risico's nemen en die werden handig afgestraft door Dik Desmul en Tony Coeman, die de stand op 2-4 brachten. Met aan weerszijden een own-goal werd het uiteindelijk een hoopgevende 3-5 overwinning voor Aarsele.

Zware klap

Ruddervoorde zakte dus naar Vierde en omdat het doelsaldo in deze eindronde wel meetelde, had de FC om zich te redden genoeg aan een gelijkspel thuis tegen Dikkebus. Toch startte Aarsele de match om te winnen, want volgens De Weekbode kwamen de bezoekers "tijdens de eerste 20 minuten nauwelijks over de helft en het regende doelpunten voor de thuisploeg. Desmul en Truyaert konden er geen gebruik van maken. Vandecasteele kwam

met een schot tegen de deklat nog het dichtst bij een doelpunt, dat wellicht beslissend had kunnen zijn. Het bleef echter 0-0 en Aarsele begon krampachtig te spelen. Bij de rust was het dan ook weinig geruststellend dat de bezoekers windvoordeel zouden krijgen, temeer daar de Aarseelse aanval door het uitvallen van de gewonde Desmul verder verzwakt werd. Er waren nog maar een vijftal minuten gespeeld in de tweede helft toen de bezoekers op voorsprong kwamen. De thuisploeg kwam deze klap niet meer te boven: er werden geen doelmansen meer gecreëerd en het was nog aan doelman De Brabant te danken dat de bezoekers niet verder uitliepen. Zo bleef de spanning toch tot op het einde, maar de thuisploeg slaagde er niet in het reddende doelpunt te scoren." Het seizoen eindigde dus pas op 9 juni 1985, een datum die in de geschiedenis van FC Aarsele als een zwarte dag opgetekend staat. Door deze nederlaag werd FCA veroordeeld tot een nieuw (en ongewoon lang) verblijf in de laagste provinciale reeks.

Voetbalcup De Weekbode

Met trainer Franky Defever (het seizoen tevoren kampioen met Kachtem) werd de nieuwe competitie voorbereid door deelname aan de eerste Voetbalcup De Weekbode - Huis Maria. Na een 3-2 overwinning tegen Ruiselede en een 3-3 gelijkspel tegen SV Kortrijk (na een 3-0 achterstand goedge maakt te hebben) werd met 4-1 verloren tegen HO Wingene. Daardoor mocht Aarsele tegen Winkel Sport voor de vijfde plaats spelen. Het werd 2-0 voor de Tweede Provincialer; beide doelpunten vielen uit stilstaande fasen en een gelijkspel ware niet onverdiend geweest.

Drie keer tegen Ruiselede

Ook voor de Beker van West-Vlaanderen moest Aarsele naar Ruiselede (uitslag 1-1) en het werd wat van het goede te veel toen op de eerste competitiezondag alweer Aarsele-Ruiselede op de kalender stond. Toch was deze match niet alleen een derby, maar in de eerste plaats een belangrijk duel tussen twee ploegen die uit Derde Provinciale kwamen en hun start niet wilden missen. FC Aarsele haalde het deze keer vlot met 3-0, door doelpunten van Christophe Lievens, Patrick Bauwens en Dirk Desmul.

Drama in Kanegem

De week nadien stond alweer een derby op het programma. Thuisploeg Kanegem kwam al snel op voorsprong toen de Aarseelse keeper Dirk De Brabant een paar stappen te veel zette en Eddy Dedecker scoorde uit de onrechtstreekse vrijschop. In een spannende en sensationele eerste helft vielen daarna nog vier doelpunten: eerst stelde Franky Truyaert gelijk, maar even later bracht Patrick Braeckvelt Dosko opnieuw op voorsprong. Bij de rust leidde Aarsele toch met 2-3 dankzij een loeier van uitblinker Christophe Lievens en een treffer van de steeds gevaarlijke Dirk Desmul. Koen Vandecasteele had er meteen na de rust al 2-4 van gemaakt, toen in de 55e minuut een drama gebeurde: in een ongelukkige botsing met Bart Vervelghe liep de Aarseelse doelman Dirk De Brabant een dubbele beenbreuk op. Trainer (en ex-doelman) Franky Defever nam plaats tussen de palen en Aarsele won uiteindelijk met 3-4. Maar de vreugde om de zege werd volledig weggedrukt door de kwetsuur van Dirk De Brabant, die bijna twee seizoenen van de voetbalvelden zou verdwijnen.

Topmatch

Louis Van Parys toonde zich gelukkig bereid vanaf de volgende match de plaats van De Brabant terug in te nemen. De derde derby op rij werd echter een nederlaag tegen SK Tielt, waar Bart Braeckvelt toen trainer was. Maar na een zege in Ruddervoorde, mocht Aarsele met 6 op 8 toch van een topmatch spreken toen het bezoek kreeg van Gits, dat leider was met 7 punten. Na een spannende en aantrekkelijke wedstrijd was de stand 1-1, met voor Aarsele een strafschopdoelpunt van Kurt Vervaeke. In een interview met De Weekbode had Tony Coeman het o.m. over de Aarseelse strafschop: "Ik moet eerlijk toegeven, 't was een dubieus geval, maar omdat de scheidsrechter even ervoor een ander geval weigerde te bestraffen, gaf hij nu als een vorm van compensatie toch een penalty cadeau. 1-1 dus en iedereen tevreden..." Maar na twee opeenvolgende nederlagen was de tevredenheid al flink verminderd.

Koude kermis

De Aarseelse winterkermis bracht deze keer weinig voetbalplezier, want zowel met tegenwind als met rugwind kwam Koolskamp drie keer tot scoren: eindstand 0-6! Ook de tweede periode werd slecht ingezet met een nederlaag in Sint-Jan-Wingene. Met een fel gehandicapte ploeg trok Aarsele dan naar het prachtige nieuwe stadion van Rumbeke. Op het grote terrein speelde de jonge Aarseelse ploeg een erg goede wedstrijd, die het volgens De Weekbode "met vijf doelpunten verschil had moeten winnen". Voor de rust konden alleen Lievens en Brunello scoren, maar toen Truyaert in de tweede helft er meteen 1-3 van maakte, leek de match beslist. De thuisploeg kwam vlug terug tot 2-3, maar de 90e minuut was al ruim verstreken toen Rumbeke nog een hoekschoep mocht trappen. De bal werd door een Aarseelse verdediger weggewerkt, maar volgens de scheidsrechter gebeurde dat achter de doellijn. Zo werd de stand 3-3 en de match was meteen afgelopen...

Modderbad

Na een 3-0 zege tegen Kanegem trok Aarsele naar SK Tielt, maar de scheidsrechter had geen zin in een modderbad en stelde de wedstrijd uit. Kanegem deed hiermee de beste zaak, want zowat alle Aarseelse supporters reden naar het Bloemendorp, waar Dosko het tegen Koolskamp moest opnemen. Niemand kreeg spijt van de verplaatsing, want in de gietende regen werd het een spektakelstuk dat eindigde op 7-4. Twee weken later verkeek Aarsele wellicht zijn kans op de titel: in Gits bracht Franky Truyaert na een half uur zijn ploeg op voorsprong. Nadien domineerde de thuisploeg wel, maar kwam ondanks heel wat kansen niet tot doelpunten. Toen het in de laatste minuut uit een hoekschoep dan toch gelijkstelde, was dat zeker niet onverdiend. Aarsele was hoedanook dicht bij de zege geweest en bleek in de eindafrekening slechts twee puntjes te kort te komen op kampioen Gits...

Drie keer tegen Koolskamp

Om een plaats in de eindronde te veroveren moest Aarsele wel eerst nog het tweede gerangschikte Koolskamp verslaan. Keeper Louis Van Parys had die zondag de voetbalschoenen geruild voor de skilatten, maar ook met trainer Franky Defever in doel won

Aarsele met 1-2 en nam zo weerwraak voor de zware nederlaag uit de heenronde. Na een 1-4 zege op het terrein van SK Tielt mocht Aarsele dan naar de eindronde, waar het als eerste tegenstander Koolskamp trof: zo moest het meteen nog twee keer de ploeg van trainer Wim Planckaert bekampen...

2-0 weggegeven

De eerste match startte ideaal voor Aarsele: "In een half uur kwam er een 2-0 voorsprong op het bord, met mooie doelpunten van Sabbe en Brunello. Aan de tweede treffer zat wel een buitenspelreukje, maar protest leverde de bezoekende trainer (en bankzitter) Wim Planckaert alleen een rode kaart op. De wedstrijd had definitief beslist kunnen worden, maar de Aarseelse aanvallers lieten nog twee open doelkansen liggen. Voor de rust kwam Koolskamp echter op gelijke hoogte na een vreemde kopstoot en een slecht weggewerkte hoekschop. De tweede helft was nog maar vijf minuten oud toen de Aarseelse verdediging de bezoekers al te vrije doorgang liet, waardoor de stand 2-3 werd. De thuisploeg was blijkbaar erg aangeslagen door deze ontwikkeling en kon een half uur lang nauwelijks nog een vuist maken. Alleen in het laatste kwartier werd het gaspedaal dan toch weer ingedrukt. Zonder veel overtuiging evenwel, en de bezoekende doelman wist het grootste gevaar te keren." De tweede match in Koolskamp was een maat voor niets: de jonge Aarseelse ploeg had na een goed maar zwaar seizoen niet meer de kracht om terug te slaan en verloor met 2-0.

Leider Doomkerke

Met een 2-5 zege in Ruddervoorde werd het seizoen 1986-87 goed ingezet. Maar in de volgende twee wedstrijden werd slechts gelijkgespeeld. Doomkerke stond na drie speeldagen verrassend alleen aan de leiding met 5 punten op 6 en werd de week nadien in Aarsele verwacht. De leider werd er een 'lijder', want FC Aarsele haalde die dag nog eens zwaar uit: bij de rust was het al 3-0 dankzij een zuivere hattrick van Kurt Vervaeke. Het werd uiteindelijk 5-0 met doelpunten van de 'witte' Kurt Vervaeke en Dirk Desmul.

Twee cadeaus is meer dan genoeg

Winnen tegen de leiders was voor Aarsele blijkbaar gemakkelijker dan tegen de laatste, want rode lantaarn Ooigem kwam 0-0 gelijkspelen. En tegen Sint-Jan-Wingene werd het zelfs een 1-4 nederlaag. "Alleen doelman Van Parys verdient een vermelding", zo schreef De Weekbode. Aarsele was leider af, ten voordele van Ruiselede en SV Izegem. Het moet dan ook niet verbazen dat de wedstrijd Ruiselede-Aarsele de week nadien ruim 400 toeschouwers lokte. Volgens de Ruiseleedse correspondent van De Weekbode sprak schatbewaarder Urbain Vereecke van "de grootste opkomst sedert tien jaar". En het werd ook een adembenemende match, die eindigde op 3-3, waarmee Aarsele zich zeer gelukkig mocht achten. De thuisploeg kwam drie keer op voorsprong, langs Filip Verkest, Pascal De Wispelaere en Arnold Pottie. Maar telkens sloeg Aarsele terug met opnieuw drie doelpunten van Kurt Vervaeke. De laatste twee goals kwamen er telkens na lichte strafschofpouten op Rik Sabbe. Toen er vlak voor het einde van de match een échte penalty op Sabbe gemaakt

werd, liet de scheidsrechter gewoon doorspelen. "Twee cadeaus is meer dan genoeg", zo luidde het Ruisseleedse commentaar in De Weekbode.

Twee facteurs

Het duel tussen Ruisselede en Aarsele was niet alleen een derby en een strijd tussen twee titelkandidaten, maar ook tussen twee trainers-postbodes: bij Aarsele was Franky Defever aan zijn tweede seizoen toe, bij de Groene Leeuwen was Oswald Vandeveld in het tussenseizoen opgevolgd door Freddy Steenbeke. Beide ploegen lieten regelmatig steekjes vallen, zodat het een spannende strijd werd om de eerste periodetitel. Vóór de laatste speeldag van die heenronde waren er naast Aarsele en Ruisselede nog twee leiders, nl. Kachtem en Ruddervoorde. Uiteindelijk werd Kachtem (vroegere ploeg van Franky Defever) periodekampioen door een 4-0 zege tegen Aarsele, dat zo slechts vierde eindigde in de eerste periodestand.

Noodploeg

Na de lange winterstop verloor FC Aarsele met een zwaar gehandicapte ploeg tegen SK Tielt. Tegen Kachtem werd het twee weken later ook geen overwinning, hoewel na een half uur een voorzet van Diego Brunello door een bezoeker in eigen doel werd gewerkt. Maar kort voor de rust stelde Kachtem uit een twijfelachtige strafschop gelijk. In de tweede helft werd aan beide kanten nog een duidelijke strafschop niét gefloten en de score veranderde niet meer. Ruisselede deed met dit gelijkspel de beste zaak, en toen Aarsele veertien dagen nadien met 1-0 in Koolskamp verloor, leken de Groene Leeuwen al op rozen te zitten: met nog vier matches te spelen telden ze vier punten voorsprong op Kachtem, Koolskamp en Aarsele.

De match van het jaar

Maar de Ruisseleedse voetbalmachine liep niet meer zo gesmeerd en de ploeg van trainer Steenbeke snakte naar het einde. Eerst werd in Koolskamp 1-1 gelijkgespeeld en de week nadien bleef het 0-0 bij SK Tielt. Met een overwinning was Ruisselede nochtans al zeker geweest van de titel, maar SK Tielt was nog in de running voor de tweede periodetitel. Voor Ruisselede moest het dan maar de week nadien gebeuren, op het veld van Aarsele! Hoewel heel wat minder spannend dan de 3-3 uit de heenronde, werd het ook nu een spectaculaire partij: "Zo'n 400 toeschouwers waren getuige van de beste wedstrijd die Aarsele dit seizoen speelde", zo schreef De Weekbode. "De Ruisseleedse aanhang hoopte op één punt om de kampioenstitel te kunnen vieren, maar werd van in de aanvangsfase verwittigd toen Jan Sabbe op de deklat kopte. Tegen de wind in kon de thuisploeg toch domineren en na een kwartier op voorsprong komen via Dirk Desmul. Alleen in het tweede kwartier kwamen de Groene Leeuwen wat in de wedstrijd, maar klauwen deden ze niet: topscorer Arnold Pottie zat volledig in de greep van Gerard Dedecker en bleef na de rust dan ook 'gekwetst en verslagen' achter in de kleedkamer. De andere gevaarlijke klant Pascal De Wispelaere werd door een sterke Christophe Lievens uit de match gehouden. Ook achteraan speelde Ruisselede erg onzeker en het was dan ook na slecht uitverdedigen dat Kurt Vervaeke de voorsprong verdiend kon verdubbelen."

Kampioen knock-out

"In de tweede helft had Aarsele windvoordeel en kwamen de bezoekers er eigenlijk niet meer aan te pas. Een knappe voorzet van de 'witte' Vervaeke werd meteen al nipt naast gekopt door Jan Sabbe, de beste man op het veld, die jammer genoeg niet aan zijn doelpuntje geraakte. Toch viel het vonnis nog voor het uur, toen Dirk Desmul na een overrompelende aanval nummer drie tegen de touwen knalde. De kandidaat-kampioen was uitgeteld en bij Aarsele begon men nu pas te beseffen hoe belangrijk de verloren punten van de vorige weken wel waren: dit had de wedstrijd om de titel moeten zijn, en als er zondag één ploeg met kampioenenallures speelde, was het zonder twijfel FC Aarsele. Met een doelpunt van Dirk De Pourcq werd de zware 4-0 eindstand vastgelegd, maar de score had zeker nog hoger kunnen oplopen en is geenszins overdreven. Omdat de wedstrijd wat uitdoofde zorgde een goed leidende scheidsrechter Marc De Vlaeminck voor een vleugje sensatie door Ruiselede in de slotminuut nog een strafschoep toe te kennen, maar zelfs op die manier kon de eer niet gered worden."

Pandoering vergeten

Tien minuten voor het einde van deze wedstrijd kon FCA-secretaris Marc Delbaere de sip kijkende Ruiseleedse delegatie toch wat opbeurend nieuws brengen: de enige concurrent voor de titel, SV Izegem, speelde in Ruddervoorde en na een telefoontje bleek de stand daar nog steeds 0-0 te zijn. Nadat de match in Aarsele afgefloten was, volgden nog enkele spannende minuten, tot de bevestiging kwam: Izegem had niet gewonnen en Ruiselede was dus toch kampioen. Meteen bleek de 4-0 pandoering vergeten en knalden de champagnekurken. FCA-voorzitter Frans Van de Voorde haalde bloemen boven voor de Ruiseleedse ere-secretaris André Taghon, die ze meteen doorgaf aan succestrainer Freddy Steenbeke. In een lange en luidruchtige autokaravaan trokken de kersverse kampioenen huiswaarts; Aarsele bleef achter met de troost van een prestige-zege, maar moest de week nadien wel nog winnen in Pittem om aan de eindronde te mogen deelnemen.

Belangrijke stap

Pittem werd zonder problemen met 0-3 geklopt en op 5 april 1987 zette FC Aarsele een belangrijke stap door op eigen veld tegen Kachtem de eerste match van de eindronde te winnen: "Beide ploegen startten de wedstrijd in het besef dat de verliezer het erg moeilijk zou krijgen om de volgende ronde te halen. De thuisploeg was het meest in balbezit, maar kreeg voor de rust slechts één open doelkans voor Truyaert, die de deklaf trof. De bezoekers kwamen ook dicht bij de openingstreffer met een gevaarlijke kopstoot die door Louis Van Parys in hoekschoep verwerkt werd. Een technisch sterke Dirk Desmul bracht de Kachtemse verdediging in verlegenheid met een knap nummertje, maar de afwerking bleef uit. Na de rust bleek Aarsele duidelijk de betere ploeg, maar het werd opnieuw wachten op een doelpunt. Dat kwam er dan toch eindelijk in de 65e minuut: een knappe pass van Christophe Lievens ging over de verdediging heen, waar Kurt Vervaeke de ruimte had om naar doel op te rukken. Toen iedereen dacht dat de ongrijpbare witte kop te ver doorgedaan was, bewees hij eens te meer over een dosis voetbal-intelligentie te beschikken die men zelden in Vierde Provinciale aantreft: eerst een schijnbeweging waardoor de keeper denkt dat de bal zal teruggelegd worden en dan vanuit een scherpe hoek doodkalm binnentikken. Meteen grote

vreugde bij Aarsele; jammer dat Vervaeke ook al door de 'gele koorts' is aangetast en volgende zondag de terugmatch zal moeten missen. Het tweede doelpunt kwam er zo'n tien minuten voor tijd, toen Desmul de bal knap aanpakte en na een nieuw technisch staaltje (het leek wel minivoetbal) netjes afwerkte. Na deze eerste speeldag lijkt een finale Aarsele-Izegem in de maak, maar toch eerst afwachten wat het zondag in Kachtem wordt..."

Own-goal

De week nadien had Aarsele dus genoeg aan een gelijkspel om door te stoten naar de finale. Maar een nederlaag leidde automatisch tot verlengingen en eventueel ook strafschoppen. Met de gemaakte doelpunten werd immers geen rekening gehouden, alleen de behaalde punten telden. Het zou voor FC Aarsele de eerste maar jammer genoeg niet de laatste kennismaking worden met dit merkwaardig reglement, dat ondertussen gelukkig gewijzigd werd. Toen Kachtem er in de eerste helft van die beslissende match ondanks windvoordeel niet in slaagde te scoren, leken de Aarseelse kansen nog gestegen. Maar een kwartier voor tijd kwam Kachtem toch op voorsprong: een vrijschop belandde in de muur, de bal werd hernomen en op ongelukkige wijze door Dirk De Pourcq in eigen doel gedeveerd. Het was 1-0 en dus volgden er verlengingen. Die bleken er voor beide ploegen te veel aan, zodat ze elk vijf strafschoppen moesten nemen om de winnaar aan te duiden.

Het kon niet blijven duren

Nadat Kachtem als eerste ploeg zijn vijfde elfmetertrap had genomen, was de stand 3-3 en kwam Kurt Vervaeke naar de penaltystip toe. Dat seizoen had hij twaalf keer gescoord, waarvan zeven strafschoppen. Een goede zet dus van trainer Defever om hem de beslissende penalty te laten trappen. Maar blijkbaar was de druk deze keer te zwaar: de anders zo kalme Kurt trapte half in de grond en miste de kans om Aarsele meteen naar de volgende ronde te brengen. Maar er was nog niets verloren: om beurten moesten beide ploegen nu een nieuwe strafschopnemer aanduiden. Telkens wanneer de thuisploeg scoorde, stelde Aarsele gelijk. En als Kachtem miste, kon Aarsele dan weer niet scoren. Na elf beurten waren alle tweentwintig spelers aan de beurt geweest en de stand luidde 7-7. Niemand had dit ooit meegemaakt en de spanning werd onhoudbaar. Zowel Kachtem als Aarsele moesten de spelers die de eerste penalty getrapt hadden opnieuw oproepen voor de twaalfde strafschop! Filip Vandenbroucke scoorde voor Kachtem, wiens doelman Ferry Viaene vervolgens de penalty van Rik De Smet stopte. Het kon inderdaad niet blijven duren en na 24 strafschoppen was het verdict gevallen: Kachtem mocht naar de finale, voor Aarsele was het seizoen afgelopen. Dat de eindronde met dergelijk reglement gedegradeerd werd tot een echte loterij, bleek uit het feit dat ook SV Izegem zich door strafschoppen voor de finale moest plaatsen. En in die dubbele eindstrijd wonnen beide ploegen alweer hun thuismatch, zodat er ook dan strafschoppen volgden. SV Izegem haalde het met 5-4 en promoveerde zo naar Derde, nadat de Kachtemse keeper Viaene de laatste en beslissende penalty miste.

Kanegem wint

De bekeractie 1987-88 startte voor FC Aarsele niet zo goed met drie nederlagen tegen Wingene, Dentergem en SK Tielt. De vierde bekeractie op het veld van Kanegem werd wel

met 0-4 gewonnen, maar de thuisploeg speelde dan ook met zijn reservenelftal. De Kanegemse trainer Wim Planckaert had al jaren de gewoonte om de laatste zondag van de bekercampagne met zijn hele ploeg de tegenstander van de eerste competitie-match te gaan bekijken. Het toeval wou nu dat die eerste zondag Kanegem-Aarsele op het programma stond, zodat hij zijn tegenstander op eigen veld kon scouten. Of er uit zo'n wedstrijd veel te leren valt is nog maar de vraag; toch kende de Kanegemse tactiek succes, want op 6 september won Dosko met 1-0 van Aarsele.

Tegenslag

Speler-trainer Eddy Mortier, zelf tijdens de bekermatches al met een ernstige kwetsuur uitgevallen, kreeg nog meer tegenslag te verwerken: Rik Sabbe raakte ook gekwetst, terwijl Dirk Desmul en 'de witte' Kurt Vervaeke ver in Duitsland hun legerdienst moesten vervullen. Ook het minivoetbal zorgde even voor problemen, omdat enkele spelers op dinsdag en donderdag de voorkeur gaven aan een wedstrijdje in de sporthal boven een training op het veld... Na de slechte start kwam er toch een betere periode met o.m. een overwinning tegen Kachtem. Omdat de reeks geen echte uitblinkers kende, kwam Aarsele op de tweede plaats met 10 punten. Leider Ruddervoorde telde één puntje meer en kwam de week nadien in Aarsele 0-0 spelen. Dirk Desmul kreeg in die match een betwistbare rode kaart, die een al te zware schorsing opleverde. Ook Tony Ryckoort moest door een heelkundige ingreep twee maand aan de kant blijven. De veer was blijkbaar gebroken en Aarsele besloot de eerste periode met een zware 6-1 nederlaag tegen hekkensluiter Lichtervelde.

Geen beterschap

Dat het een zeer evenwichtige reeks was, bleek ook uit het feit dat Rumbeke met 15 punten uit 12 matches de eerste periodetitel kon veroveren. Aarsele leek met overwinningen tegen Pittem en Lichtervelde toch een behoorlijke terugronde te zullen spelen, maar thuis tegen Kanegem was er al een sterke prestatie van keeper Dirk De Brabant nodig om een puntje uit de brand te slepen. Met een droge 5-0 op het veld van SK Tielt werd het Aarseels lot definitief bezegeld. Tegen St-Jan-Wingene werd de enige zege na de winterstop geboekt: de taak van de afwezige scheidsrechter werd in de eerste helft overgenomen door een Wingenaar, geassisteerd door twee grensrechters (waaronder Marc Delbaere). Na een doelpunt van Eddy Mortier kwam Filip Loncke, als scheidsrechter aangesloten bij FC Aarsele, het fluitje overnemen. Hij bedacht de bezoekers met twee rode kaarten, waardoor Aarsele met doelpunten van Kurt Vervaeke en Kris Van Daele zonder problemen aan de overwinning kwam. Kurt Vervaeke lukte in de laatste match tegen Doomkerke nog twee doelpunten en werd zo topschutter van dat seizoen met welgeteld zes goals.

Droomvoetbal

FC Aarsele bleef na dit mislukt seizoen niet bij de pakken zitten. Filip Verkest werd speler-trainer en startte met een sterke bekercampagne. Op Doomkerke, waar Aarsele het zelden gemakkelijk heeft, werd met 0-5 gewonnen. Na een partij 'droomvoetbal' tegen Ardoeie (uitslag 4-0), leek Aarsele klaar voor een sterke competitie-start. De driehoek Desmul-Vervaeke-Goethals draaide op volle toeren en wie dit seizoen topscorer zou worden, zou

niet genoeg hebben aan zes doelpunten: in de vier bekermatchen scoorde Geert Goethals al vijf keer en Dirk Desmul vier keer.

Beslissende matchen verloren

Maar de hoge verwachtingen konden niet ingelost worden: Kachtem en Rumbeke bleken sterkere ploegen. Al op de tweede speeldag kwam Rumbeke onder commando van Danny Decubber met 1-3 in Aarsele winnen. Met 15 punten uit 12 matches kwam Aarsele in de heenronde niet verder dan een vijfde plaats, al speelde het wel een sterke partij in Kachtem: na de match die op 1-1 eindigde verklaarde Marc Delbaere in een interview met De Weekbode dat "Kachtem als geheel genomen wel de betere was. Maar wij beschikken over spelers die met één flits een wedstrijd kunnen beslissen: een speler als Desmul, dat hebben ze bij Kachtem of Rumbeke niet. Met een beetje geluk scoort hij vandaag twee keer en winnen we de match." Op 4 december 1988 stond Aarsele-Kanegem op het programma; de winnaar van deze partij plaatste zich praktisch zeker voor de eindronde, maar de match werd wegens hevige regenval uitgesteld en verschoven naar zaterdag 24 december. De talrijke toeschouwers uit beide gemeenten en het omliggende werden ook dan vergast op een wedstrijd in de regen, waarin Aarsele probeerde te drukken, maar nauwelijks echte kansen kon scheppen tegen de versterkte Dosko-defensie. De bezoekers speculeerden op de tegenaanval en dat leverde een belangrijk doelpunt op van Henk Bierman: het volstond voor de zege én een plaats in de eindronde voor de ploeg van trainer Patrick Dedejne.

Zwalpei

De terugronde begon voor Aarsele niet slecht, maar opnieuw stuitte men op Kanegem. Omwille van de nederlaag in de thuismatch werd de wedstrijd in De Weekbode aangekondigd onder de titel "Aarsele heeft nog een eitje te pellen met Kanegem", maar de Bloemenjongens waren dat seizoen nu eenmaal sterker dan onze FC. Johnny Baert was hun gevaarlijkste man, en op één van zijn voorzetten kon Bill Steyaert scoren. Tien minuten voor tijd draaide Kurt Willemijns een hoekschop rechtstreeks binnen en legde daarmee de 2-0 eindcijfers vast. Het eitje bleef ongepeld en de week nadien kon Bill Steyaert in De Weekbode Kanegem tot titelkandidaat uitroepen, onder de niet mis te verstane titel "Aarsele pelde zwalpeieren!". Maar de volgende weken verloor Kanegem zijn titelambities door een 2-1 nederlaag bij DK Torhout en een 0-0 thuis tegen Doomkerke.

Goede sfeer

Waren de resultaten niet schitterend, dan bleek er onder leiding van Filip Verkest toch een goede sfeer te heersen. De trainingen werden steeds door 20 à 25 spelers bijgewoond, wat de jaren daarvoor zelden gebeurde. De oorzaak van de minder goede prestaties was dan ook opnieuw een hele golf kwetsuren waarvan o.m. Geert Goethals, de gebroeders Sabbe, Franky Truyaert en Piet De Vogelaere het slachtoffer waren. Aarsele moest zich voor het tweede opeenvolgende seizoen tevreden stellen met een plaats halfweg de rangschikking.

Dertien op veertien

Trainer Filip Verkest bleef het vertrouwen genieten en startte het seizoen 1989-90 opnieuw met de bedoeling eindelijk uit Vierde Provinciale te geraken. Maar de bekermatchen verliepen deze keer niet zo schitterend en ook de competitiestart werd gemist: eerst werd er met 2-1 verloren bij SV Izegem en de week nadien verloor Aarsele nog maar eens van Kanegem. Maar op het einde van de eerste periode bleek dat Kanegem en Izegem de eerste twee plaatsen in de rangschikking bekleedden, zodat die nipte nederlagen wel een andere betekenis kregen. Het was dan ook niet echt verbazend dat Aarsele in de volgende 7 matches 13 punten op 14 behaalde en aan de leiding kwam. Op het terrein van de latere kampioen Pittem werd zelfs met 1-2 gewonnen.

Nul op acht

Maar de euforie ebde snel weg toen er liefst vier keer naeen verloren werd. Dieptepunt was de zware 0-3 nederlaag tegen rode lantaarn Doomkerke. Het bleef een erg onregelmatig seizoen: na die vier nederlagen volgden dan weer vier overwinningen. Met goede moed trok Aarsele vervolgens naar Kanegem, maar ook deze keer kwam het van een kale reis terug: de 6-0 cijfers waren duidelijk genoeg.

Onverdiend

Aarsele bleef ondanks alles toch nog kans maken op de eindronde, maar toen het thuis onverdiend met 2-3 van leider Pittem verloor, werd die kans wel bijzonder klein. In Lichtervelde kwam er nog even een kentering met een 0-1 zege, te danken aan een doelpunt van Chris Wille mijns en een sterk keepende Dirk De Brabant. Maar Aarsele miste uiteindelijk de eindronde door een gelijkspel tegen SK Tielt en twee nederlagen in Ooigem en Koolskamp.